

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10Csp/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217201664
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6217201664.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci žalobcu S. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/X, XX XXX G., zastúpeného JUDr. Michalom Sklenárom, advokátom, so sídlom Dunajská 30, 811 08 Bratislava, proti žalovanému Provident Financial, s. r. o., IČO: 35 805 731, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, zastúpenému De minimis, spol. s. r. o., advokátskou kanceláriou so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o zaplatenie sumy 202,40 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou doručenu súdu dňa 07. 03. 2017 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 202,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 202,40 Eur od 20. 02. 2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako spotrebiteľ uzavrel dňa 27. 06. 2014 so žalovaným ako veriteľom a dodávateľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovaný žalobcovi poskytol úver s nasledujúcou špecifikáciou - celková výška úveru 640,- Eur, výška úrokovej sadzby 22,30 %, RPMN 68,79 %, počet týždenných splátok 60, celková čiastka splatná dlžníkom 1 186,05 Eur. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. V zmluve je uvedená neprimeraná výška úrokovej sadzby. Podľa tabuľky priemerných úrokových sadzieb z úverov peňažných bánk bola priemerná úroková sadzba v mesiaci jún 2014 pre podobné úvery 10,66 %. Dohodnutá úroková sadzba je viac ako dvojnásobkom priemernej hodnoty v bankách, čo je v rozpore s dobrými mravmi a takýto úkon je absolútne neplatný. Názor vychádza z ustálenej súdnej praxe. V súlade s ustanovením § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. je úver bezúročný a bez poplatkov. Povinnou náležitosťou je podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák. aj uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve žalovaný tieto náležitosti neuviedol. Zmluva neobsahuje ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f). Je síce uvedený počet splátok, ale konečný termín uvedený nie je. Absentuje uvedenie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti (§ 9 ods. 2 písm. c). tieto náležitosti sú síce uvedené na druhej strane zmluvy avšak až za podpisom žalobcu, čiže je otázne, či bol s nimi oboznámený. V súlade s rozhodovacou praxou musia byť obchodné podmienky podpísané oboma stranami. Žalobca sa pokúsil zrejmý nesúlad Zmluvy so zákonom riešiť so žalovaným mimosúdne, ale žalovaný na výzvu nereagoval. Žalobca splatil žalovanému celú výšku úveru zo Zmluvy(640,- Eur) a časť zo Zmluvy o zabezpečení splátok (202,40 Eur). Žalobca splatil žalovanému sumu 842,40 Eur, teda o 202,40 Eur viac ako si požičal. Poskytnutý úver je bezúročný

a bez poplatkov, žalobca preto žiada vrátiť preplatok z titulu bezdôvodného obohatenia. V prípade podania odporu žiada od žalovaného predložiť Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, resp. Zmluvu poskytnutí služby komfort. Vo vyjadrení k podanému odporu žalobca uviedol, že zmluva je objektívne v rozpore s so zákonom o ochrane spotrebiteľských úveroch a zákonná sankcia za takéto porušenie je bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. Zákonná úprava neobsahuje žiadne výnimky, teda ak nastane ktorékoľvek porušenie zákona, musí sa bez výnimky uplatniť sankcia. Žalovaný sa snaží porušenia zákona zľahčiť a snaží sa presvedčiť súd o tom, že by mal niektoré ustanovenia zákona vykladať v neprospech spotrebiteľa. Výklad o jednotlivých porušeníach zákona v zmluve dopĺňa rozhodnutiami súdov SR.

2. Súd vydal vo veci dňa 13. 03. 2017 platobný rozkaz č. 10Csp/74/2017-17. Žalovaný podal v zákonnej lehote voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 27. 06. 2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 640,- Eur a na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 640,-Eur a žalobca sa zaviazal vrátiť sumu 856,45 Eur. Žalobca opakovane využil služby žalovaného. K výške úrokovej sadzby uviedol, že priemer NBS sa týka všetkých úverov a nezohľadňuje obdobné prípady ako je prípad žalobcu. Žalobca nerozlišuje spôsob kvantifikácie úroku pri jednotlivých sadzbách, čo znamená, že medzi výškou úrokovej sadzby a výhodnosťou úveru nemusí byť žiadna korelácia. Pri použití rovnakej metodiky ako používa NBS by ročná úroková sadzba bola 12,45 % ročne. Pre porovnanie uviedol, že banky poskytovali úvery s vyššou úrokovou sadzbou, napr. Poštová banka, a. s 32,50% a OTP Banka, a. s. 27,50 %. K termínu konečnej splatnosti uviedol, že v zmluve je uvedený deň konečnej splatnosti, ktorý je presný a nezameniteľný (7. deň 60. týždňa). Poukázal aj na gramatický výklad s tým, že pojmy termín a dátum nie sú synonymami. Podľa rozsudku Súdneho dvora C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016 nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátky s odkazom na konkrétny dátum. K splátkam úveru uviedol, že v zmluve je uvedená výška úveru, úrok vyjadrený úrokovou sadzbou, kvantifikovaný na sumu 91,68 Eur a jediný poplatok za garantovanú službu vo výške 124,77 Eur. Výška jednotlivých splátok je 14,28 Eur okrem poslednej vo výške 13,93 Eur. Žalobca vychádza z formalistického výkladu smernice, ktorý vedie k porušeniu práv žalovaného. Pokiaľ ide o zmluvné podmienky žalovaný sa vyhýba mnohostrannému textu, ale všetky podmienky sú súčasťou zmluvy na jednej listine formátu A4. Už na prvej strane je uvedené, že zmluva pokračuje na druhej strane. Žalovaný nikdy neprijal od svojich zákazníkov plnenie, ktoré nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode, čím je vylúčené, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil. Na ďalšie vyjadrenie žalovaného súd neprihliadol, pretože bolo doručené dňa 26. 07. 2017 po skončení pojednávania.

3. Súd platobný rozkaz zrušil a nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili žalobca s právnym zástupcom (bez ospravedlnenia). Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že poplatok za garantovanú službu a poplatok za službu komfort sú dve rozdielne veci. Poplatok za garantovanú službu vyplýva priamo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a poplatok za službu komfort je predmetom samostatnej zmluvy ak vôbec bola takéto zmluva uzatvorená. V tomto prípade si žalobca neuplatňuje žiadne nároky zo služby komfort a nerozporuje ani poplatok za garantovanú službu. Nesúhlasí s tvrdením, že úroková sadzba uvedená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi. Nie je možné vychádzať len z priemeru uvádzaného národnou bankou, pretože tento priemer zohľadňuje všetky úvery, či už bankových alebo nebankových spoločností. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/67/2008, kde je uvedené, že úroky vo výške 25 % ročne sú primeraná. Rovnako poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo/137/2003, kde sa uvádza, že právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti, prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi, čo v tomto prípade nie je. Do pozornosti dáva aj ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dohodnutá odplata nesmie prevyšovať maximálne povolenú odplatu, čo sa v tomto prípade rovnako nestalo. Pokiaľ ide o vytýkané chýbajúce náležitosti v zmluve, hneď na prvej strane je uvedená adresa žalovaného a v bode 23 strany 4 zmluvy je uvedené, že na tejto adrese môže žalovaný uplatňovať svoje reklamácie, čo považuje za dostatočne jasné a zrozumiteľné. V súlade s rozhodnutím Európskeho súdu - Bírová vs. Home Credit sú všetky náležitosti v súlade so zákonom.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, prehľadom splátok, predžalobnou výzvou, podaným odporom zo dňa 03. 04. 2017 spolu s CD záznamom, vyjadrením žalobcu zo dňa 31. 05. 2017.

5. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Žalovaný uzatvoril dňa 27. 06. 2014 so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý hotovostný spotrebiteľský úver výške 640,- Eur. Zmluva o úvere obsahuje údaje o výške úrokovej sadzby vo výške 22,30 %, celkový úrok podľa zmluvy o úvere predstavuje spolu sumu 91,68 Eur, poplatok za garantovanú službu 124,77 Eur, RPMN vo výške 68,79 % a priemerná RPMN vo výške 37,67 %. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere nastane 7. dňa 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobca sa v zmluve o úvere zaviazal uhradiť žalovanému úver riadne a včas vo forme 60 týždenných splátok, z toho 59 vo výške 14,28 Eur a poslednú vo výške 13,93 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť podľa zmluvy o úvere predstavuje 856,45- Eur. Žalobca uhradil žalovanému splátky vo výške 842,40 Eur.

6. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

8. Podľa § 52 ods. 3a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1, 3,5 a 6 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

13. Podľa § 3 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Z vykonaného dokazovania považuje súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 27. 06. 2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý hotovostný spotrebiteľský úver výške 640,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť vo forme 60 týždenných splátok. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalobca uhradil žalovanému sumu 842,40 Eur (posledná platba dňa 25.10.2015).

15. Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, kde žalovaný od počiatku vystupoval v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobca je v spore slabšou stranou, ktorá vyžaduje zvýšenú, nie však bezhraničnú, ochranu. V zásade ide o formulárovú zmluvu, avšak podstatné náležitosti sú do zmluvy vpisované. Súd považuje za preukázané, že všetky vpisované údaje sú podmienené výškou úveru a počtom, resp. výškou splátok. Súd považoval za potrebné v konaní preukázať rozpor uzatvorenej úverovej zmluvy s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na nesúlad jednotlivých ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s ustanoveniami § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. Namietal, že v zmluve nie je uvedená adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti (§ 9 ods. 2 písm. c) Zák. č. 129/2010 Z. z.). Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu a naopak súhlasí s tvrdením žalovaného, že adresa žalovaného sa nachádza na prvej strane v záhlaví zmluvy a v bode 23 strany 4 zmluvy je uvedené, že na tejto adrese môže žalovaný uplatňovať svoje reklamácie. Predložená zmluva nemá ako prílohu všeobecné obchodné podmienky, na ktoré by zmluva odkazovala ako býva bežné u iných spoločností. Všetky podmienky sú súčasťou jednej zmluvy, nie je možné zmluvu rozdeliť, resp. žalobca nepreukázal, že by došlo k manipulácii so zmluvou. Zmluvu predložila strana žalobcu. Na zmluve, na str. 2 je podpis žalobcu, ktorý spochybný nebol. Súd považuje za preukázané, že žalovaný predložil žalobcovi kompletnú zmluvu, z ktorej jednoznačne vyplýva (upozornenie na pokračovanie zmluvy na str. 3), že obsahuje 4 strany. Keďže súd považuje za preukázané, že so zmluvou manipulované nebolo a bola predložená žalobcovi vcelku, súd považuje tento dokument (zmluvu) za podpísanú vcelku. Podľa názoru súdu, pokiaľ sú splnené tieto podmienky postačuje jeden podpis na dokumente a nemusia byť podpísané všetky ustanovenia. Pokiaľ by súd prijal argumentáciu žalobcu, v budúcnosti by teoreticky mohla nastať skutočnosť, že pri podpise zmluvy na poslednej strane spotrebiteľ spochybni prvú stranu textu, pretože by mohol tvrdiť, že sa s ňou neoboznámil. Žalobca považuje dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 22,30 % za sadzbu rozpornú s dobrými mravmi a teda neplatnú. Pokiaľ by tomu tak bolo, keďže by išlo o absolútnu neplatnosť, súd by musel konštatovať, že v zmluve chýba náležitosť uvedenia úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. i) Zák. č. 129/2010 Z. z.). Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, že úroková sadzba nič nevypovedá o vhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru a ako taká by nemala samostatne podliehať súdnemu preskúmaniu. Súd súhlasí s tým, že úroková sadzba nemusí úplne ozrejmiť koľko spotrebiteľ nakoniec zaplatí, že reálnejšou hodnotou je odplata. Avšak citovaný zákon jednoznačne nariaďuje uviesť hodnotu ročnej úrokovej sadzby. Pokiaľ je povinnosťou takéto ustanovenie v zmluve mať, je rovnakou povinnosťou, aby toto ustanovenie bolo v súlade so zákonom a nepriečilo sa dobrým mravom. Na druhej strane, ale súd konštatuje, že dohodnutú úrokovú sadzbu 22,30 % ročne nepovažuje za rozpor s dobrými mravmi. Z prehľadu NBS súd zistil, že priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov poskytovaných obchodnými bankami za obdobie VI/2014 bola 10,66 %. Súd nesúhlasí s názorom právneho zástupcu žalovaného, že uvedený prehľad nezohľadňuje celý finančný trh a nemal by tak byť použitý. Súd vychádzal práve z tohto prehľadu, pretože práve priemer bánk považuje súd za vhodný na porovnanie. Poukazovanie na iné banky považuje súd za irelevantné. Žiaden zákon nestanovuje aká konkrétna úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností vedúcich k uzavretiu zmluvy a z pomerov dlžníka. Súd považuje za prekvapujúce, že napriek deklarovanej nevýhodnosti úverov od žalovaného žalobca opätovne od neho žiada úver. Súd si je vedomý, že musí zohľadniť zvýšené riziko poskytovateľa úveru pri poskytovaní úverov problémovým klientom nepriečodným u bánk. Súd v súlade so súdnou praxou považuje za prijateľnú hranicu 25% ročne. Dohodnutá úroková sadzba 22,30 % ročne je nižšia, preto súd ustanovenie zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe nepovažuje za rozporné s dobrými mravmi. Podľa názoru žalobcu zmluva neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné

poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z. z.). Súd si je vedomý, že napriek nie celkom jasnému výkladu zákona, súdna prax v zásade požadovala rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky. Že výklad nebol úplne jednoznačný preukazuje aj podanie Súdnemu dvoru priamo z prostredia justície. Ako vyplýva z rozsudku Súdného dvoru z 9.11.2016 v spore Home Credit, a. s. - Bírová spotrebiteľ musí vedieť kedy je splátka splatná, nemusí byť určený konkrétny dátum, musí byť určiteľný, identifikovateľný (čl.10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48) a zmluva nemusí spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (čl.10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48). Súd sa tak zároveň vysporiadal aj s otázkou neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zák. č. 129/2010 Z. z.), keď dospel k názoru, že uvedený termín v zmluve - 7. deň 60. týždňa po uzatvorení zmluvy je určiteľný, teda náležitosť konečnej splatnosti sa v zmluve nachádza..

16. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Súd nenašiel žiaden nesúlad uzatvorenej zmluvy s ustanoveniami § 9 ods.2 Zák. č. 129/2010 Z. z., nemohol preto postupovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zák. č. 129/2010 Z. z. a vyhlásiť uzatvorenú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ako predpokladu na skúmanie, či došlo resp. nedošlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Keďže súd nezistil, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, má za to, že žalobca má zaplatiť žalovanému sumu 856,45-Eur a doposiaľ zaplatil 842,40 Eur. Súd konštatuje, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo.

18. Súd zamietol návrh žalobcu na získanie Zmluvy poskytnutí služby komfort. Z duplikátu karty splátok má súd preukázané, že zmluva takého typu (možno pod iným názvom) uzatvorená bola. Žalobca sa zaviazal na základe tejto zmluvy zaplatiť sumu 329,60 Eur (1 186,05-Eur - 856,45-Eur). Súdu nie je zrejmé, čo chcel žalobca v súvislosti s touto zmluvou preukázať. V žalobe len uviedol, že bola uzatvorená v rovnaký deň ako Zmluva o úvere. Keďže žalobca so žalovaným sa pojednávania nezúčastnili, nebolo možné z ich strany ozrejmiť účel získania dôkazu. Navyše ide o samostatnú zmluvu, so samostatnými nárokmi. Pokiaľ chce žalobca spochybníť platnosť, resp. uplatniť nároky z tejto zmluvy môže tak učiniť samostatnou žalobou. V prebiehajúcom konaní, najmä vzhľadom na zistenie, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, získavanie takýchto dôkazov považuje súd za zbytočné a nevhodné. Súd považuje za preukázané, že žalobca doposiaľ nesplatil svoje záväzky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, teda k bezdôvodnému obohateniu žalovaného nedošlo a preto súd žalobu zamietol.

19. Na základe uvedeného, z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, nepreukázania nesúladu ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.07.2015 s ustanoveniami § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. a nepreukázania dôvodov neplatnosti Zmluvy o poskytnutí služby komfort zo dňa 09.07.2015, čím žalobca neunesol dôkazné bremeno, súd žalobu zamietol

20. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Pri určení nároku na náhradu trov konania súd vychádzal v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods.1 C. s. p. z pomeru úspechu a neúspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.